

بقیه از صفحه ۲

جمع‌بندی سرمقاله جمهوری اسلامی چنین است: «تجربه تلخ یکساله اخیر، پایان سراب اروپا را به ما نشان داد و ثابت کرد که اتحادیه اروپا، هر تفاهمی با ما را به وسیله ای برای معامله با آمریکا تبدیل خواهد کرد و ایران را وجه المصلحه مناسبات خود با آمریکا می کند که می بینیم کرده است.»

روز سه شنبه ۲۶ خرداد برابر با ۱۵ ژوئن خبرگزاریها بخشهایی از سخنرانی محمد البرادعی در اجلاس هیات رئیسه آژانس بین المللی انرژی اتمی را مخابره کردند.

در همین روز حداد عادل رئیس مجلس ارتجاع در ابتدای جلسه مجلس گفت: «مجلس دیکته اجباری هیچ قدرتی را نمی نویسد.» حداد عادل در سخنان خود اعلام کرد که: «مجلس ایران از خارجیا دستور نمی گیرد و اگر احساس کند که پروتکل الحاقی منافع ملی را تامین می کند آن را به تصویب می رساند در غیر این صورت از تایید آن سرباز خواهد زد و دولت موظف است از این تصمیم پیروی کند.» وی افزود: «تصویب پروتکل الحاقی بستگی به رفتار آژانس بین المللی انرژی هسته ای و پایبندی سه کشور اروپایی به تعهدات خود دارد.»

در همین روز روزنامه ها و خبرگزاریهای دولتی رژیم ایران خبر نامه خاتمی به سران سه کشور اروپایی را منتشر کردند. و در خبری دیگر از قول خاتمی گفته شد که: «مجهز شدن به فناوریهایی هسته ای شرط بقا و پاسداری از دستاوردهای انقلاب است.»

اما مهمترین اظهار نظر در این روز به وسیله حجت الاسلام والمسلمین قربانعلی دری نجف آبادی وزیر سابق اطلاعات و رئیس دیوان عدالت اداری صورت گرفت که یک سند محکم برای تأیید سیاست اتمی رژیم است. روزنامه جمهوری اسلامی در شماره روز سه شنبه ۲۶ خرداد ۱۳۸۳ نوشت: «حجت الاسلام والمسلمین قربانعلی دری نجف آبادی وزیر سابق اطلاعات و رئیس دیوان عدالت اداری در گفتگو با خبرنگار ما، با تأکید بر حق مسلم ایران در استفاده صلح آمیز از انرژی اتمی گفت: آمریکا و اروپا چه بخواهند و چه نخواهند باید بپذیرند که جمهوری اسلامی ایران در باشگاه هسته ای جهان قرار گرفته است.»

تمام رمز و راز برنامه اتمی ولایت خامنه ای با همین جمله دری نجف آبادی تعریف می شود. جمهوری اسلامی به موازات برنامه هائی که اطلاعات مربوط به آن را به صورت قطره چکانی در اختیار آژانس بین المللی انرژی اتمی قرار می دهد، برنامه هسته ای مخفیانه دیگری را دنبال می کند که تحت نظر نیروهای نظامی سپاه پاسداران به منظور دستیابی به سلاح اتمی پیش می رود. بر اساس چنین سیاستی تاکتیکهای «مانور»، «مخفی کاری»، «فرب و داند»، «مذاکره»، «تهدید»، «چانه زنی»، «باج دهی» و «باج گیری» توسط ارگانهای مختلف رژیم زیر نظر شخص خامنه ای به مورد اجرا گذاشته می شود.

گزارش اتمی "کامل" و

فاقد مطالب "غیرمنتظره"

لیلا جدیدی رژیم مالاها گزارشی حاوی بیش از یک هزار صفحه پیرامون برنامه ها و تاسیسات هسته ای خود به آژانس بین المللی انرژی اتمی، وابسته به سازمان ملل، ارائه داد. این درحالیست که هنوز مجلس ارتجاع، پروتکل الحاقی را به تصویب نرسانده است. حسینی، نماینده رژیم در آژانس، ادعا کرد که این اقدام داوطلبانه و به منظور اعتماد سازی زودتر از موعد مقرر صورت گرفته است.

حسینی درباره گزارش مذکور می گوید که مطالب "غیر منتظره ای" در آن نیست. او از سوی دیگر گفته است که این گزارش کاملی از فعالیتهای هسته ای ده سال اخیر جمهوری اسلامی است.

به ادعای رژیم، در ماه اکتبر سال گذشته نیز گزارشی که به آژانس تحویل داده شده بود، حاوی تمامی اطلاعات در این زمینه بود که مورد قبول آژانس مذکور واقع نگشت و این سازمان اعلام کرد مواردی که به استفاده نظامی از تاسیسات هسته ای ارتباط دارد، شامل این گزارش نشده اند.

چوپان دروغگو این گزارش را "کامل" و در عین حال فاقد موارد "غیر منتظره" و چشمگیر خوانده است درحالیکه از پاسخگویی به این سوال که آیا در گزارش خود اشاره ای به احتمال استفاده نظامی از ظرفیت هسته ای این تاسیسات شده است، طفره می رود. از این رومی توان پیش بینی کرد که به شکایت مورد نظر آژانس بین المللی انرژی اتمی مبنی بر طرحهای رژیم در زمینه دستگاه پیشرفته سانتریفوژ که می تواند در تولید اورانیوم قابل استفاده در ساخت بمب اتمی به کار گرفته شود، پاسخی داده نشده باشد.

سیاست رژیم مالاها در همه زمینه ها، داخلی و خارجی، همواره ارتباط مستقیم با مقدار فشار و تهدیدی که بر آنها وارد شده، داشته است. طفره رفتن تا سرحد امکان، نمود های روشنی در رویکرد حکومت به حل مشکلات مردمی در داخل و همچنین در صحنه بین المللی دارد. از این روست که باید منتظر دورویی جدی آژانس و رژیم در زمینه برنامه های هسته ای و نظامی که به موازات دیگر برنامه هایی که در گزارش کذایی ذکر نشده به پیش می رود، بود.

۴ خرداد ۱۳۸۳

مجلس هفتم و

«تفضل پروردگار»

زینت میرهاشمی نمایندگان مجلس قرون وسطایی با شعار «مرگ بر آمریکا» اولین اجلاس مجلس هفتم را افتتاح کردند. ولی فقیه به مناسبت شروع کار مجلس پیامی صادر کرد. وی در پیام خود فریبکارانه به مشکلات مردم اشاره کرده و حل آنها را از مجلس نشینان ارتجاع خواستار شد. خامنه ای در حالی که به برخی از مشکلات مانند اشتغال، محرومیت و ... اشاره کرد و مجلس هفتم ارتجاع را «تفضل ویژه پروردگار» نامید، هیچ گونه اشاره ای به خواست مردم یعنی آزادی و دموکراسی نکرد. وی یک سری وظایف در برابر نمایندگانش برای رسیدن به «عدالت» گذاشت.

یکی از علتهای پایه ای مشکلات و ناهنجاریهای موجود در جامعه وجود ساختار فاسد و انگلی نظام ولایت فقیه است. تمام سیاستهایی که راهیابی به عدالت اجتماعی را میسر می سازد با مانع نظم سیاسی موجود روبرو می شود. یکی از راهکارهای رسیدن به عدالت اجتماعی، مشارکت فعال مردم در حیات سیاسی و اقتصادی جامعه است. دموکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی در پیوندی تنگاتنگ با هم قرار دارند. سه عامل بر شمرده از جمله کارکردهای راهیابی به یک توسعه پایدار در جامعه می تواند باشد. خامنه ای با بر شمردن مشکلات اقتصادی، بر خواستههای اصلی مردم یعنی آزادی، دموکراسی و حکومتی غیر دینی سرپوش می گذارد. اشاره وی به دردهای مردم، برای فریب مردم است و دیگر برای زحمتکشان ایران رنگی ندارد. زیرا که طی ۲۵ سال حیات ننگین و ارتجاعی نظام ولایتی، فقر که عامل اساسی ناهنجاریهای دیگر است توسعه پیدا کرده است. پس محصول عملکرد مجلس هفتم رژیم هم به مجلسهای قبلی جمع بسته خواهد شد و رقمهای آمار فقر را بیشتر خواهد کرد.

۸ خرداد ۱۳۸۳

جدالهای از پیش برنامه ریزی

شده ی مجلس هفتم مالاها

منصور امان مجلس هفتم مالاها با انتخاب هیات ریسه موقت، نخستین گام برای رسمیت بخشیدن به حضور خود در صحنه سیاسی جمهوری اسلامی را به زمین نهاد. اگرچه آقای حداد عادل، رئیس هیات مزبور به سختی در تلاش اولیه ی یک تصویر متوازن و به دوراز جنجال از مجلس هفتم می باشد، اما نشانه هایی که ارگان تسخیر شده در خلال عمر کوتاه خود به جای گذاشته است، این ارزیابی را تایید نمی کند. نخستین نمود تلاطمات آتی را درگزینش آقای حداد عادل می توان مشاهده کرد. انتخاب او به ریاست مجلس، درحالی که دوکاندیدی گرایشهای درونی باند ولایت حتی از نامزد کردن خود برای به دست گرفتن این جایگاه چشم پوشی نمودند، نشانگر اختلافات عمیقی است که تنها توسط فشار و اعمال اتوریته مجال پدیدار شدن نیافته است. آرامشی که آقای حداد عادل از آن سخن رانده، درست به همین دلیل، پایدار نیست و هرچنین در عقربه های توازن نیرو، آن را به موضوعی مربوط به گذشته بدل خواهد ساخت. این اتفاق می تواند بر سرگزینش هیات ریسه دایم یا انتخاب پستهای پرنفوذ در کمیسیونهای گوناگون مجلس رخ دهد.

از سوی دیگر، دلیل دیگر ریسه موقت مجلس در این زمینه، یعنی آنچه که او "سیاست تعامل با دولت" نامیده است، در این میان شواهد نقض پرشماری یافته است. آقای احمد توکلی، یکی از کارگزاران بانفوذ باند ولی فقیه و مجلس کنونی، رویکرد اعلام شده از سوی رقیب خود، آقای حداد عادل را مشروط نموده و آن را ابدا به معنای "صدور امان نامه" نمی داند. او در توضیح میدان جدال آتی، از اهداف مشخصی به نام "وزاری ناکارآمد" نام می برد.

با این وجود، حتی اگر آقای توکلی، خود را به بیان این نکته ی مهم در رویکرد مجلس هفتم ملزم نمی دید، به خوبی روشن بود که برخلاف مواضع گمراه کننده آقای حداد عادل، بی اعتبار نمودن هرچه بیشتر رقبای "دوم خردادی" در دولت، یک محور کاری تعیین کننده ی برای باند ولایت تا هنگام انتخابات ریاست جمهوری به شمار می رود. امری که مقدم بر هر نقطه دیگر، از کانال مجلس به تصرف درآمده به دست اجرا گذاشته خواهد شد.

چالشهای پرهیاهوی مجلس هفتم از پیش برنامه ریزی شده اند. آقای حداد عادل آن را حتی در صفوف ذوب و نیمه ذوب شدگان هم نخواهد یافت. ۱۰ خرداد ۱۳۸۳